

Η ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΒΙΒΛΙΟ 1

Τ. Ζ. ΛΕΪΤΟΝ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: Η Ακαδημία

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: The Academy

Από τις Εκδόσεις Sourcebooks Young Readers, Ηνωμένες Πολιτείες 2022

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Τ. Ζ. Λέιτον

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Έρρικα Πάλλη

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Αναστασία Σακελλαρίου

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Sourcebooks

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Robert Ball

ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Βίκυ Αυδή

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ελένη Σταυροπούλου

© Τ. Ζ. Λέιτον, 2022

Design copyright GryphonWorks LLC. Cover design by Sourcebooks.

Published by special arrangement with GryphonWorks LLC. in conjunction with their duly appointed agent 2 Seas Literary Agency and co-agent Ersilia Literary Agency.

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

Πρώτη έκδοση: Μάιος 2026

ISBN 978-618-01-6485-5

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου. Επίσης απαγορεύεται η οποιαδήποτε αναπαραγωγή όλου ή μέρους του βιβλίου για σκοπούς εκπαίδευσης σε συστήματα ή τεχνολογία τεχνητής νοημοσύνης. Το έργο αυτό προστατεύεται και προφυλάσσεται από διαδικασίες TDM-Διαχείρισης Δεδομένων Δοκιμών [Άρθρο 4(3) Οδηγία (ΕΥ) 2019/790].

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε. | PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Από το 1979

Since 1979

Έδρα:

Head Office:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

121, Tatoiu Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Βιβλιοπωλείο:

Bookstore:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Τηλ.: 2102804800

Tel.: 2102804800

e-mail: info@psychogios.gr
psychogios.gr

Τ. Ζ. ΛΕΪΤΟΝ

Η ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΒΙΒΛΙΟ 1

Μετάφραση: Έρρικα Πάλλη

ΣΤΟΝ ΚΟΟΥΤΣ ΤΖΟΚΟ

ΝΤΡΑΓΚΟΝΣ

ΙΓΚΟΥΑΝΑΣ

Λίο	Επιθετικός	Ηνωμένες Πολιτείες
Ρόμπι	Μέσος	Ηνωμένες Πολιτείες
Αλεχάντρο	Αμυντικός	Κόστα Ρίκα
Ντάγιο	Επιθετικός	Νιγηρία
Κάιτο	Επιθετικός	Ιαπωνία
Γκαρίκα	Αμυντικός	Ζιμπάμπουε
Όλιβερ	Πλάγιος	Αγγλία
Χαβιέ	Πλάγιος	Γαλλία
Σβεν	Πλάγιος	Δανία
Ζοζέ	Μέσος	Βραζιλία
Μπροκ	Αμυντικός	Αγγλία
Τζούλιαν	Μέσος	Αγγλία

ΓΚΙΛΑ ΜΟΝΣΤΕΡΣ

Μιγκέλ	Επιθετικός	Νικαράγουα
Σεμπάστιαν	Πλάγιος	Πολωνία
Κόννορ	Αμυντικός	Ιρλανδία
Σέρχι	Μέσος	Ισπανία

ΜΟΝΙΤΟΡΣ

Ματέο	Αμυντικός	Αργεντινή
Χανς	Αμυντικός	Γερμανία
Μαχμούντ	Επιθετικός	Αίγυπτος

ΚΟΜΟΝΤΟΣ

Ντιέγκο	Επιθετικός	Μεξικό
Φάμπιο	Μέσος	Ιταλία
Σάιμον	Αμυντικός	Καναδάς

ΣΝΑΠΙΝΓΚ ΤΕΡΤΛΣ

Τσάρλι	Τερματοφύλακας	Αυστραλία
Κόφι	Τερματοφύλακας	Ακτή Ελεφαντοστού

Από το ημερολόγιο του Λίο Κ. Ντόιλ

Σημείωμα για τους αναγνώστες

Δεν έχω ξαναγράψει ημερολόγιο. Βασικά, δεν έχω γράψει γενικώς, εκτός από αυτές τις βαρετές εργασίες που αναγκάζεις να κάνεις στο σχολείο, όπου περιγράφεις τις οικογενειακές διακοπές σου ή έναν περίπατο στο δάσος με τους γονείς σου. Αυτό όμως είναι κάτι διαφορετικό. Έχω μια ιστορία να πω και νιώθω να με γαρφαλάει και να λαχταράει να βγει από μέσα μου, και οι φίλοι μου είναι όλοι χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά, σε μια διαφορετική χώρα. Θέλω να καταγράψω τις εμπειρίες μου για να σιγουρευτώ ότι δεν ξεχνάω τίποτε.

Σε περίπτωση που βρεις αυτό το ημερολόγιο, το οποίο έχω σκοπό κάποτε να γυρίσω κινηματογραφική ταινία, μάλλον πρέπει να ξέρεις πρώτα δυο λόγια για μένα. Με λένε Λίο Κ. Ντόιλ, είμαι δώδεκα χρόνων και μόλις τελείωσα την έκτη δημοτικού. Μου αρέσει το ποδόσφαιρο και τα βιντεοπαιχνίδια, είμαι λίγο τεμπελάκος και έχω για κατοικίδιο μια σαύρα με το όνομα Μέσι, στην οποία μιλάω σαν να είναι άνθρωπος. Α, μου αρέσουν επίσης τα μυθιστορήματα σε κόμικς, τα πανκέικ μπανάνα και τα παντός

είδους ερπετά – ειδικά τα επικίνδυνα. Το σχολείο είναι βαρετό, η αδελφή μου είναι βαρετή και η μαμά μου πέθανε πριν από δύο χρόνια.

Αφού «τσίμπησες» από τη μεγάλη μπάλα στο εξώφυλλο, ξέρω ότι σου αρέσει κι εσένα το ποδόσφαιρο και αισθάνομαι ότι όποιος κι αν είσαι, ανεξαρτήτως του πώς είσαι, σε ποιο σχολείο πας, ποια χώρα, πόλη, χωριό ή στάβλο αποκαλείς σπίτι σου, θα συμφωνήσεις ότι πρόκειται να διαβάσεις την πιο απίστευτη ιστορία ποδοσφαίρου που θα ακούσεις ποτέ.

Δε μιλάω για κανονικό ποδόσφαιρο. Μιλάω για το καλύτερο ποδόσφαιρο του κόσμου. Σίγουρα έχεις ακούσει για την Πρέμιερ Λιγκ της Αγγλίας, σωστά; Την Άρσεναλ, την Τσέλσι, τη Μάντσεστερ Σίτι; Ήξερες ότι όλες οι ομάδες έχουν ακαδημίες όπου προπονούν και εξελίσσουν τους πιο ταλαντούχους παίκτες που ανακαλύπτουν, ελπίζοντας ότι κάποια μέρα θα παίξουν στις ανδρικές ομάδες; Σου ακούγεται σαν όνειρο που μπορεί να γίνει πραγματικότητα;

Εγώ είμαι ένα συνηθισμένο παιδί σαν εσένα, από μια συνηθισμένη πόλη στην Αμερική, αλλά με κάλεσαν σε μια τέτοια ακαδημία. Ταξίδεψα μέχρι το Λονδίνο για να προπονηθώ με μια ομάδα παιδιών από όλο τον κόσμο. Αν μείνεις μαζί μου για μερικές ακόμα σελίδες, θα σου πω τα πάντα. Όλη την ιστορία. Μάλιστα, γνώρισα και κάποιους διάσημους ανθρώπους.

Στοιχηματίζω ότι σου κίνησα την περιέργεια τώρα, αλλά πρέπει να ξεκινήσω από την αρχή γιατί έτσι δουλεύουν οι ιστορίες. Όχι και από την αρχή αρχή – όχι δηλαδή πότε γεννήθηκα και σε ποιο σχολείο πηγαίνω, γιατί ποιος θέ-

λει να τα διαβάσει αυτά; Υπόσχομαι να ξεκινήσω τη στιγμή ακριβώς που συνέβησαν όλα.

Και κάτι άλλο. Δεν ξέρω πώς τελειώνει αυτή η ιστορία. Ναι, με κάλεσαν στο καλοκαιρινό καμπ της Ακαδημίας, αλλά δεν ξέρω αν είμαι αρκετά καλός για να μπω στην ομάδα νέων και να συνεχίσω στην Ακαδημία με υποτροφία.

Επίσης, δεν ξέρω αν θα καταφέρω να χρησιμοποιήσω τα χρήματα που βγάζουν οι επαγγελματίες νέοι παίκτες έτσι ώστε να μη μας πάρουν το σπίτι. Μάλλον δε θα έπρεπε να μιλάω γι' αυτό, ακόμα και σ' ένα ημερολόγιο, αλλά τώρα το είπα.

Τέλος πάντων, υπόσχομαι ότι θα σου πω τι συμβαίνει στο τέλος της ιστορίας, όταν το μάθω κι εγώ ο ίδιος. Αλλά πρώτα πρέπει να σου τα εξηγήσω όλα.

Όλα άρχισαν ένα από αυτά τα ιδανικά για ποδόσφαιρο ανοιξιάτικα πρωινά, όπου ο ουρανός ήταν καταγάλανος, φυσούσε ένα δροσερό αεράκι, πάχνη κάλυπτε το γρασίδι και είχες την αίσθηση ότι αυτή η μέρα θα κρατούσε για πάντα – είσαι έτοιμος;

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗ ΝΟΥΜΕΡΟ 1

Είμαι μηχανή σκοραρίσματος

Ο αγώνας κόντευε να τελειώσει. Η ομάδα μου έχανε με 3-2 από μια από τις καλύτερες ομάδες του Οχάιο, τους Κολόμπους Τάιγκερς, μια κυριλέ ομάδα που κάνει προπόνηση τέσσερις φορές την εβδομάδα και μένει σε ακριβά ξενοδοχεία όταν ταξιδεύει σε άλλες πόλεις. Με ήθελαν στην ομάδα αλλά ο μπαμπάς μου δεν μπορούσε να πληρώνει τις ακριβές συνδρομές ούτε να παίρνει άδεια από τη δουλειά του για να με πηγαίνει στις προπονήσεις. Ούτε που με ένοιαζε, γιατί, ούτως ή άλλως, αυτά τα παιδιά από το Κολόμπους ήταν ανόητα πλουσιόπαιδα.

«Ακόμα ένα λεπτό! Πάμε!»

Αυτός ήταν ο κόουτς μας που φώναζε. Είναι καλός άνθρωπος αλλά δεν ξέρει πολλά για το ποδόσφαιρο. Του αρέσει το μπάσκετ και συμφώνησε να μας προπονήει μόνο και μόνο επειδή έπαιζε το παιδί του στην ομάδα, και μας έλεγε πάντα να κάνουμε ό,τι θα έκανε ένας μπασκετμπολίστας, όπως να παίζουμε ζώνη ή να πιέσουμε σε όλο το γήπεδο ή κάτι παρόμοιο. Προφανώς δεν έχει παίξει καν FIFA στο PlayStation του γιου του.

Πριν από λίγα λεπτά, έβαλα το δεύτερο γκολ μου και μείωσα τη διαφορά με τους Τάιγκερς στο ένα γκολ. Όλη μου τη ζωή έπαιζα σέντερ φορ γιατί είμαι μηχανή σκοραρίσματος. Κανείς δεν κρατούσε στατιστικά στο πρωτάθλημά μας, αλλά μάλλον είχα δύο ή τρεις φορές περισσότερα γκολ από οποιονδήποτε άλλον, παρόλο που είχα μόλις κλείσει τα δώδεκα. Δεν ήταν ότι ήμουν ένα από αυτά τα μεγαλόσωμα παιδιά που έπρεπε να ξυρίζονται και είχαν τρίχες στο στήθος. Είμαι ένας από τους πιο κοντούς παίκτες στο πρωτάθλημα, κοκαλιάρης σαν τον λαίμο ενός κόκορα. Έχω όμως φανταστικό σουτ, τις πιο δημιουργικές πάσες που θα δεις ποτέ και κινήσεις που θα μπορούσαν να σπάσουν το ίντερνετ.

Όλοι οι γονείς ζητωκραύγαζαν στην πλάγια γραμμή σαν να ήταν αγώνας Παγκοσμίου Κυπέλλου και η Αμερική έπαιζε στον τελικό. Δηλαδή όλοι οι γονείς εκτός από τους δικούς μου. Η μαμά μου ζητωκραύγαζε έτσι όταν ζούσε και ήταν μάλλον ντροπιαστικό, αν και, για να είμαι ειλικρινής, μου άρεσε. Αλλά ο μπαμπάς μου στεκόταν στην άκρη με τα μπράτσα του διπλωμένα στο στήθος του όπως πάντα. Ο μπαμπάς είναι ψηλός, δυνατός και χλωμός, με πυκνά κόκκινα μαλλιά και χέρια μεγάλα σαν γάντια του μπέιζμπολ. Ήταν σταρ στο ποδόσφαιρο στο λύκειο – στο αμερικάνικο ποδόσφαιρο. Ένας φαλακρός τύπος που δεν τον είχα ξαναδεί ποτέ, και που φορούσε ένα μακρύ μάλινο παλτό με κουμπιά, προσπαθούσε να του πιάσει κουβέντα στην πλάγια γραμμή, αλλά ο μπαμπάς δεν του έδινε σημασία.

Ξέρω ότι του αρέσει να με βλέπει να παίζω αλλά δε λέει πολλά. Έτσι είναι. Τώρα, χωρίς τη μαμά, δουλεύει συνέ-

χεια για να πληρώνει τους λογαριασμούς και έχει χίλια πράγματα στο μυαλό του.

Ουπς. Ξεχάστηκα κοιτάζοντας τον μπαμπά μου και μου έφυγε ένα τάκλιν. Ο Μπίλι Χοντ –ο αριστερός φουλ μπακ μας– εμπόδισε τον φορ τους να σκοράρει, αλλά έστειλε την μπάλα όπου να 'ναι και οι Τάιγκερς κέρδισαν και πάλι την κατοχή. Ο Μπίλι είναι γρήγορος και δυνατός και καλός αμυντικός, αλλά έχω δει σκυλιά στη γειτονιά να χειρίζονται καλύτερα την μπάλα.

Σε λίγο είχα κι άλλη ευκαιρία. Η μπάλα κυκλοφορούσε στον μεσαίο χώρο και κατάφερα να την κλέψω. Δημιούργησα λίγο χώρο οπισθοχωρώντας και σκάναρα τον χώρο για να δω τι μπορούσα να κάνω.

Ήμουν στο κέντρο του γηπέδου. Παραίτηαν πολλοί οι αμυντικοί μέχρι την εστία για να ορμήσω μόνος μου στην περιοχή του πέναλτι.

Πάσαρα στον μέσο σέντερ, τον Ντένις, και ξεχύθηκα μπροστά.

«Γύρνα τη σ' εμένα!» ούρλιαξα.

Ο Ντένις το έπιασε και κλότσησε την μπάλα προς το μέρος μου καθώς έμπαινα στην περιοχή του πέναλτι. Όταν κάποιος προσπάθησε να μου κάνει τάκλιν, έκοψα δεξιά και ντρίμπλαρα γύρω του.

Δύο αμυντικοί ανάμεσα σ' εμένα και στο τέρμα. Δίστασα μέχρι να αποφασίσω αν θα προσπαθούσα να τους αποφύγω. Κανονικά δε θα το σκεφτόμουν δεύτερη φορά αλλά οι Τάιγκερς είχαν μεγαλόσωμους, γρήγορους και ικανότατους παίκτες. Ο χρόνος κυλούσε, ήμασταν πίσω ένα γκολ, κι έτσι το πήρα απόφαση. Προσποιήθηκα αριστερή πάσα. Ο πρώτος αμυντικός το έχασε. Έκο-

ψα ξανά δεξιά, έκανα ένα γρήγορο ένα-δύο και τον προσέρασα σαν να ήταν ακίνητος. Τώρα είχα μπροστά μου τον Ρόνι Λιούις, τον σέντερ αμυντικό τους και καλύτερο παίκτη τους. Μπορεί να ήταν και ο καλύτερος σέντερ μπακ σε όλη την πολιτεία. Ήταν δύο φορές σαν εμένα στο ύψος, είχε αρχίσει να βγάζει μουστάκι και έδειχνε σαν να ήταν δεκαοχτώ.

Ο Ρόνι ήρθε κατευθείαν πάνω μου. Δεν μπορούσα να κλοτσήσω απλώς την μπάλα περνώντας την από δίπλα του και να τρέξω. Παραήταν γρήγορος. Κινήθηκα γύρω από την μπάλα κι έκανα προσποίηση ότι πήγαινα μια αριστερά και μια δεξιά. Αυτός έμεινε μαζί μου. Αν δεν τον περνούσα γρήγορα, οι άλλοι αμυντικοί θα με έκλειναν, κι έτσι μέσα σ' ένα κλάσμα του δευτερολέπτου αποφάσισα να δοκιμάσω μια νέα κίνηση.

Προσποιήθηκα ότι φοβήθηκα και του γύρισα την πλάτη, σαν να ήθελα να προστατεύσω την μπάλα περιμένοντας βοήθεια. Βρέθηκε πίσω μου προσπαθώντας να με φοβίσει. Ακριβώς αυτό που ήθελα. Με το που πλησίασε αρκετά, κύλησα την μπάλα προς τα πίσω με το πάνω μέρος του παπουτσιού μου, ακριβώς ανάμεσα από τα χοντρά σαν κορμό δέντρου πόδια του, και στριφογύρισα. Δηλαδή του έκανα ποδιά από πίσω!

Μάζεψα την μπάλα και είδα το τέρμα ακριβώς μπροστά μου. Καθώς τράβηξα πίσω το πόδι μου για να σουτάρω, ο Ρόνι μού έβαλε τρικλοποδιά από πίσω. Έπεσα με δύναμη και το πρόσωπό μου γέμισε γρασίδια.

Έπαιζε πολύ βρόμικα. Τα γόνατά μου και οι αγκώνες μου είχαν ματώσει. Αγνόησα τον πόνο και σηκώθηκα καθώς σφύριζε ο διαιτητής. Θα μπορούσα να είχα μείνει στο

έδαφος, αλλά δεν ήθελα κανέναν να νομίζει ότι μπορούσε να με φοβίσει.

Ο διαιτητής έτρεξε προς το μέρος μας και σήκωσε το ένα του χέρι. Έδωσε κόκκινη κάρτα στον Ρόνι επειδή με είχε ρίξει κάτω στη μικρή περιοχή – και στην ομάδα μου έδωσε πέναλτι.

Όλοι οι γονείς ούρλιαζαν ξανά. Όταν κοίταξα τον μπαμπα μου, το πρόσωπό του συσπόταν αλλά δεν κουνήθηκε. Για κάποιον λόγο, ο φαλακρός τύπος που στεκόταν δίπλα του με κοιτούσε περίεργα, σαν να ήμουν ζώο σε ζωολογικό κήπο.

«Λίο, εσύ το εκτελείς!» φώναξε ο κόουτς μας. «Είναι η τελευταία φάση του παιχνιδιού!»

Τοποθέτησα την μπάλα στο σημείο του πέναλτι, σε μια ομαλή επιφάνεια του γηπέδου που δεν είχε πετραδάκια. Αν το έβαζα, θα ισοφαρίζαμε και θα πηγαίναμε σε παράταση. Ήταν φιλικός ο αγώνας για τους Τάιγκερς, γιατί οι προπονητές μας γνωρίζονταν, αλλά το παιχνίδι σήμαινε πολλά για μας. Θα πετύχαινα και χατ τρικ.

Ο τερματοφύλακας κουνιόταν πέρα δώθε και χτυπούσε τα χέρια του σαν επαγγελματίας. Έκανα μερικά βήματα πίσω. Η εκτέλεση πέναλτι ήταν εύκολη υπόθεση. Απλώς έπρεπε να κλοτσήσεις την μπάλα στη γωνία. Κάθε πέναλτι που εκτελούσα ήταν και γκολ.

Οι συμπαίκτες μου με χτύπησαν χαϊδευτικά στην πλάτη και γύρισαν πίσω στη μεσαία γραμμή. Όταν οι γονείς ησύχασαν, μπορούσα να ακούσω τα πουλιά στα δέντρα και την κίνηση στον δρόμο δίπλα στο δημόσιο πάρκο. Πήρα μια βαθιά ανάσα και εισέπνευσα τη γλυκιά μυρωδιά του φρεσκοκομμένου χορταριού.

Ο διαιτητής σφύριξε. Ο τερματοφύλακας σταμάτησε να κουνιέται και άπλωσε τα χέρια του. Έτρεξα κατευθείαν στην μπάλα, την τελευταία στιγμή έγειρα στα αριστερά και κλότσησα δυνατά στα δεξιά, στοχεύοντας την πάνω γωνία.

Είναι ωραία αυτή η γλυκιά αίσθηση όταν συνειδητοποιείς ότι το πόδι σου έχει κλοτσήσει σωστά την μπάλα. Ο τερματοφύλακας δεν ήταν καν κοντά. Χαμογέλασα ξέροντας ότι θα έβαζα γκολ και το παιχνίδι θα τελείωνε ισόπαλο – ακριβώς λίγο πριν η μπάλα χτυπήσει στο οριζόντιο δοκάρι και αναπηδήσει πάνω από το τέρμα.

Ο διαιτητής σφύριξε δυνατά, τρεις φορές στη σειρά. Ο αγώνας είχε λήξει.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΑΝΑ ΣΤΗΝ ΠΡΕΜΙΕΡ ΛΙΓΚ

Γεννημένος και μεγαλωμένος σε μια μικρή πόλη της Αμερικής, ο δωδεκάχρονος Λίο Ντόιλ είναι αστέρι στο ποδόσφαιρο και έχει πολλά όνειρα για το μέλλον του. Όνειρα που έχουν να κάνουν με ροκ σταρ, χρυσά Ολυμπιακά μετάλλια και εξόντωση... δράκων.

Αν και λαχταρά να γίνει επαγγελματίας μια μέρα, δεν έχει ιδέα πώς να πετύχει τον στόχο του – μέχρι που ένας σκάουτ εμφανίζεται κατά τύχη σε έναν από τους αγώνες του και τον καλεί να κάνει δοκιμαστικό για την ομάδα νέων της Ακαδημίας των Λόντον Ντράγκονς.

Ο Λίο δεν μπορεί να το πιστέψει. Η Λόντον Ντράγκονς δεν είναι απλώς μια συνηθισμένη ποδοσφαιρική ομάδα. Είναι μια παγκοσμίως διάσημη ομάδα της Πρέμιερ Λιγκ της Αγγλίας. Έτσι λοιπόν, ο Λίο ταξιδεύει σε μια εντελώς νέα χώρα και ρίχνεται στη μεγαλύτερη περιπέτεια της ζωής του. Το πρόβλημα; Έντεκα μόνο παίκτες θα μπουν στην ομάδα. Έντεκα από τους διακόσιους καλύτερους δωδεκάχρονους παίκτες του πλανήτη.

Ο Λίο θα δουλέψει ακατάπαυστα, θα ξεπεράσει εμπόδια, θα αντιμετωπίσει νταήδες και μέχρι το τέλος του καλοκαιριού θα γίνει πολύ καλύτερος παίκτης.

ΑΛΛΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΟΣ ΓΙΑ ΝΑ ΜΠΕΙ ΣΤΗΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑ;

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
p s y c h o g i o s . g r

Από 9 ετών

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 32245